

"I Àlvar li va dir: la personalitat fa molts anys que l'he regalat a Jesucrist"

Segona conferència de l'Aula de Bonaigua. El Dr. José Luis González Gullón va explicar que sant Josepmaria anomenava 'saxum' –roca en llatí– al qui seria primer prelat de l'Opus Dei, Àlvar del Portillo, perquè confiava en ell per a la consolidació de l'Opus Dei.

03/03/2014

José Luis González Gullón, membre ordinari de l'Institut Històric sant Josepmaria Escrivà de Balaguer a Roma, va dividir la intervenció en tres parts: 1) L'encontre d'Àlvar del Portillo amb sant Josepmaria; 2) El moment en què sant Josepmaria decideix que fos el seu principal col·laborador; i 3) la seva crida al sacerdoci. L'acte, al qual van assistir unes 200 persones, el va presentar el rector de l'Oratori de Bonaigua, Ignacio Sala.

L'encontre entre Àlvar del Portillo i sant Josepmaria

Àlvar del Portillo, va assenyalar González, era fill d'una família molt catòlica, que va decidir estudiar enginyeria en lloc de Dret com el seu pare perquè "era tímid i no li agradava parlar en públic". Després la realitat va ser ben diferent.

Durant la carrera d'Ajudant d'Obres Públiques i la d'Enginyer de Camins,

els dissabtes participava amb altres universitaris en les Conferències de Sant Vicenç de Paül, que atenien els malalts a l'extraradi de Madrid. En una d'aquestes visites va rebre un cop de clau anglesa al clatell quan un grup d'extremistes agrediren els joves estudiants. Va trigar diversos mesos a curar-se.

La primera cita amb sant Josepmaria va ser gràcies a un company d'estudis que el va convidar a la Residència DYA, del carrer Ferraz de Madrid. Sobre aquest episodi José Luis González va anunciar que aviat es publicarà un llibre d'aquesta Residència-Acadèmia on Àlvar va assistir a la primera meditació predicada per sant Josepmaria "envers l'amor a Déu i a la Mare de Déu" i sobre la qual Àlvar va comentar que es va quedar "hecho fosfatina". Després de la meditació,

un membre de l'Obra "suggerí a Àlvar considerar si Déu el cridava a viure una vocació de celibat apostòlic". Mai ho havia pensat abans, "es va tractar evidentment d'una crida divina", va comentar anys després Àlvar del Portillo. Es va incorporar a l'Opus Dei a l'edat de 22 anys, el 1936. Va rebre la formació inicial directament de sant Josepmaria.

Àlvar del Portillo no va voler enrolar-se a l'exèrcit republicà pel mal que feien a l'Església i als creients. Per això es va refugiar en diversos llocs, va estar a la presó i després va trobar un amagatall més estable a la legació d'Hondures, on va conviure uns mesos amb el fundador. En veure que la guerra seria llarga, sant Josepmaria va decidir que els membres de l'Opus Dei passessin al bàndol nacional, i a l'estiu de 1937 van abandonar tots la Legació, a excepció de dos, entre ells Àlvar,

perquè eren buscats per desertors. Després de 15 mesos i mig de viure a la Legació, va decidir allistar-se a l'exèrcit republicà, canviant-se el nom, amb la intenció de passar a la zona nacional. Per això va demanar anar al front, perquè era més fàcil el pas. Va fugir de l'exèrcit, i l'endemà, el 12 octubre de 1938, festa de la Mare de Déu del Pilar, juntament amb dos membres de l'Opus Dei, aconseguiren arribar a la zona nacional. D'allí van anar a Burgos.

Àlvar del Portillo nomenat secretari general de l'Opus Dei

El 1938 sant Josepmaria tenia la confiança en el metge Juan Jiménez Vargas per a portar els assumptes de l'Obra. Va ser la persona clau que va ajudar al fundador i a altres membres de l'Opus Dei a passar a la zona nacional, a través dels Pirineus. Després Jiménez Vargas va estar al front nacional i no tenia permisos

per ser metge. Ell va ser assenyalat pel fundador de l'Obra com el seu successor. Àlvar, que havia començat els cursos per alferes, va consultar almenys una vegada a Jiménez Vargas sobre com ajudar millor a sant Josepmaria. La guerra va acabar el 1939 sense que Àlvar hagués de disparar un tret, "gràcies a Déu", comentà José Luis González.

Amb la primera destinació militar a Cigales (Valladolid), Àlvar va poder veure en breus períodes de temps a Burgos a sant Josepmaria, que el 13 de febrer d'aquest any va escriure: "Saxum! Confio en la fortalesa de la meva roca". Àlvar del Portillo va ser destinat a Olot, i després a Madrid. Al mes de juliol Àlvar va escriure que "malgrat tot, vostè pot confiar que, més que roca ("Saxum!"), és fang sense consistència. Però, és tan bo el Senyor!". El 10 d'octubre de 1939, sant Josepmaria el va nomenar secretari general de l'Opus Dei. Àlvar

tenia 25 anys, indicà el conferenciant.

El sacerdocí

Acabada la guerra, a l'Opus Dei hi havia uns vint homes i un grup reduït de dones. Sant Josepmaria va plantejar la necessitat de tenir sacerdots de l'Opus Dei, però no trobava un camí jurídic per incardinar sacerdots segons el Dret Canònic vigent en aquell moment. Tanmateix, a mitjans del 1940 el fundador va plantejar a Àlvar del Portillo i a José María Hernández Garnica si estaven disposats a ser sacerdots. Àlvar mai havia pensat a ser-ho, però "va respondre de seguida" afirmativament al fundador, explicà José Luis González. El fundador havia demanat a Déu que Àlvar fos un "sacerdot sant".

Àlvar del Portillo i José María Hernández Garnica van començar els estudis per al sacerdocí. Àlvar va

desestimar la destinació a la Conca del Segura en qualitat d'Enginyer de Camins per poder-se preparar per al sacerdoci. Un any més tard s'hi va unir José Luis Múzquiz. Sant Josepmaria sempre va actuar amb el consentiment del Bisbe de Madrid-Alcalá, Mons. Leopoldo Eijo Garay, que va disposar del necessari per a la formació dels nous aspirants al sacerdoci. Al mateix temps, els tres candidats es van llicenciar en una carrera universitària (els tres eren enginyers) i es van doctorar, perquè així ho va voler el fundador, ja que en aquell moment ser enginyer no significava tenir una carrera universitària, sinó tècnica. Àlvar es va llicenciar en Filosofia i Lletres per la universitat de València i es va doctorar amb una tesi sobre les expedicions espanyoles a l'Alta Califòrnia (Segles XVII i XVIII).

Durant la visita que va fer Àlvar del Portillo al Bisbe de Madrid per

comunicar-li que volia ordenar-se sacerdot, aquest li va preguntar: "Àlvar, t'adones que perdràs la teva personalitat? Ara ets un enginyer prestigiós, i després seràs un capellà més". El bisbe va quedar commogut davant la resposta d'Àlvar: "Senyor Bisbe, la personalitat fa molts anys que l'he regalat a Jesucrist". El 14 de febrer de 1943, sant Josepmaria va veure clar, durant la celebració de la Santa Missa, la solució jurídica per a la incardinació dels sacerdots a l'Opus Dei que seria a través de la Societat Sacerdotal de la Santa Creu. L'endemà, el 15 de febrer, sant Josepmaria va anar a l'Escorial, on els tres candidats estudiaven per a ser sacerdots, i els va donar la notícia.

Precisament Àlvar del Portillo va negociar a Roma –on es va entrevistar amb el Papa Pius XII–, la possibilitat d'incardinar sacerdots dins de la Societat Sacerdotal de la

Santa Creu i plantejar-ne l'aprovació pontifícia. Quan la Santa Seu va concedir el *nihil obstat* o autorització, el Bisbe de Madrid-Alcalà va procedir a l'erecció canònica de la Societat Sacerdotal de la Santa Creu, el 8 de desembre de 1943.

Els tres candidats van ser preparats, entre d'altres, per un pare agustí, el pare José López Ortiz després Bisbe de Tuy-Vigo, i pel benedictí Dom Just Pérez Urbiel. Finalment el bisbe de Madrid va ordenar sacerdots als tres candidats: Àlvar del Portillo, José María Hernández Garnica i José Luis Múzquiz, el 25 de juny de 1944. Àlvar tenia 30 anys.

Diapositives

Durant la seva intervenció, José Luis González va passar diverses diapositives, moltes d'elles inèdites, d'aquesta última etapa relatives a Àlvar del Portillo amb sant Josepmaria i els primers membres de

l'Obra. Els assistents van agrair els comentaris i les imatges que va presentar José Luis González .

En el col·loqui una senyora va preguntar per què Àlvar del Portillo es considerava "l'ombra" de Sant Josepmaria. José Luis González va respondre que sabia que pel seu càrrec passaria tota la vida ajudant a sant Josepmaria i acompanyant-lo a tot arreu, amb la consciència segura que ell ajudava a un fundador que havia rebut un missatge especial de Déu. Tenia molt clar que el fundador de l'Opus Dei havia estat sant Josepmaria i ell només compliria la voluntat de Déu si era fidel al seu fundador, a l'esperit que Déu li va confiar. Quan Àlvar del Portillo va ser escollit successor de sant Josepmaria, va anar a visitar la tomba on reposava el sant, i dirigint-se als qui eren allí digué en veu alta: "El Pare és aquí –assenyalant la

làpida fosca de marbre– i ‘donde hay patrón no manda marinero’”.

Salvador Aragonés

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/i-alvaro-li-va-dir-
la-personalitat-fa-molts-anys-que-lhe-
regalat-a-jesucrist/](https://opusdei.org/ca/article/i-alvaro-li-va-dir-la-personalitat-fa-molts-anys-que-lhe-regalat-a-jesucrist/) (08/04/2025)